



Μητροπολίτης Ιλαρίωνας: ο Χριστός δεν εισήλθε στην Ιερουσαλήμ για να αρπάξει την γήινη εξουσία, αλλά να θυσιασθεί για τη σωτηρία όλων των ανθρώπων

[gallery end=9]

Τη Θεία Λειτουργία τέλεσε στον Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων θλιβομένων η χαρά της Μόσχας, την Κυριακή των Βαΐων, στις 17 Απριλίου 2011, ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας.

Κληρικοί και ενορίτες ευχήθηκαν στον Μητροπολίτη Ιλαρίωνα για την επέτειο της διετούς υπηρεσίας του ως Προϊστάμενος του Ναού και του προσέφεραν αρχιερατικά άμφια.

[gallery start=10]

Μετά το πέρας της Θείας Συνάξεως ο Ιεράρχης κήρυξε το θείο λόγο, όπου αναφέρθηκε στο νόημα της εορτής και ειδικότερα είπε: «Ο λαός υποδεχόταν τον Χριστό ως Βασιλιά, διότι με Αυτόν ήταν συνδεδεμένες οι ελπίδες για την πολιτική διευθέτηση της κατάστασης, η οποία επί πολλά χρόνια βασάνιζε τους Ιουδαίους, ευρισκομένους υπό τις Ρωμαϊκές αρχές. Η ελπίδα τους ήταν η έλευση ενός δυνατού βασιλιά, ο οποίος θα τους απελευθέρωνε από το ξένη κυριαρχία και θα αποκαθιστούσε το πότε ένδοξο βασίλειο του Ισραήλ.

Όσοι υποδέχονταν τον Ιησού κατά την είσοδο στην Ιερουσαλήμ είχαν ακούσει και τα κηρύγματά του, γνώριζαν και για τα θαύματα, τα οποία τέλεσε, συμπεριλαμβανομένου και εκείνου της εγέρσεως του Λαζάρου. Γι' αυτό χαιρέτισαν τον Σωτήρα όχι μόνο σαν το βασιλιά, αλλά και σαν τον προφήτη, προσδοκώντας την άνθιση της παρηκμασμένης θρησκευτικά χώρας τους, όπως ήταν την εποχή των μεγάλων βασιλέων Δαβίδ, Σολομώντα και άλλων, μνήμη των οποία διατηρείτο στο λαό του Ισραήλ.

Όμως ο Κύριος Ιησούς Χριστός δεν εισήλθε στην Ιερουσαλήμ για να αρπάξει την πολιτική ή την αστική εξουσία, για να ανατρέψει τη ρωμαϊκή κυριαρχία, αλλά να θυσιασθεί για τη σωτηρία όλων των ανθρώπων. Και αυτή η θυσία δεν αναφερόταν μόνο στη μικρή χώρα όπως ήταν η Ιουδαία, και στη μεγάλη για εκείνα τα δεδομένα Ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Συμπεριελάμβανε όλη την οικουμένη και όλη την ανθρωπότητα, όχι μόνο εκείνους που έζησαν τότε, αλλά όσους προηγήθηκαν καθώς και

όσους ακολούθησαν συμπεριλαμβανομένων και εμάς.

Αυτή τη θυσία την προσέφερε ο Ίδιος ο Κύριος για να σώσει κάθε άνθρωπο, διότι η γεφύρωση του χάσματος που χωρίζει τον άνθρωπο από το Θεό, η λύτρωσή του από την αμαρτία και η είσοδος στην Βασιλεία των Ουρανών είναι εκτός ανθρωπίνων δυνάμεων. Εκείνη την πορεία, που έπρεπε να κάνει ο άνθρωπος για να φτάσει στον Θεό, την έκανε ο Ίδιος ο Θεός για να φτάσει στον άνθρωπο. Και δεν ήλθε μάλιστα με δόξα, μεγαλείο, αλλά αντίθετα, με πραότητα και ταπείνωση. *Ιδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι, δίκαιος καὶ σώζων αὐτός, πραῦς...* (Ζαχ. 9. 9), αυτή ήταν η προφητεία για τον Μεσσία, και εκπληρώθηκε όταν ο Κύριος Ιησούς Χριστός εισήλθε στην Ιερουσαλήμ», τόνισε χαρακτηριστικά ο Ιεράρχης.

Ο Κύριος έγινε δεκτός τόσο από τους μεγάλους όσο και από τα παιδιά. Και τους τελευταίους προσέλκυσε η θεία χάρη. Και αυτή την ημέρα της εορτής και για τους μεγάλους και για όσους είναι ακόμα μικροί, πρέπει να συλλογιστούμε ξανά την ευθύνη μας μπροστά στα παιδιά όσον αφορά την χριστιανική τους αγωγή. Πόσες φορές οι μεγάλοι νομίζουν ότι τα μικρά βαριούνται στην Εκκλησία και έρχονται μόνο με ο ζόρι! Συμβαίνει ότι οι μεγάλοι αφήνουν τα παιδιά τους στην πρόνοια των παιδοκόμων ή υπηρετριών για να πάνε οι ίδιοι για την ακολουθία, λησμονώντας ότι τα μικρά έχουν ανάγκη από τη χάρη όχι λιγότερα από τους μεγάλους, και αυτή τη χάρη την αντλούμε από τη μοναδική πηγή της σωτηρίας την Εκκλησία του Χριστού.

Ως Ορθόδοξοι πιστεύουμε ότι από την παιδική ηλικία ο άνθρωπος πρέπει να μετέχει της θείας χάριτος, διότι τόσο οι μεγάλοι, όσο οι μικροί την έχουν ανάγκη. Ουδείς μεγάλος δεν δικαιούται να στερήσει το παιδί την πρόσβαση στην πηγή του ύδατος ζώντος αλλομένου εις ζωήν αιώνιον (πρβλ. Ιω. 4. 14). Εάν καμιά φορά τα παιδιά ατακτούν στο Ναό αυτό οφείλεται στη παιδική τους φύση. Στην πραγματικότητα η ψυχή ενός παιδιού, ίσως περισσότερα δεκτική των ρείθρων της θείας χάριτος από τη ψυχή ενός μεγάλου.

Πρέπει να αγαπάμε τα παιδιά μας και την αγάπη μας να εκφράζουμε ακόμα και στο να πάμε τα παιδιά μας στην Εκκλησία, να τους διδάσκουμε να αντιλαμβάνονται το Ναό ως το πνευματικό τους σπίτι.

«Είθε ο Θεός να μας δώσει όλους να υποδεχτούμε τον Σωτήρα μας ερχόμενο προς το εκούσιον Πάθος, με αγάπη, με ευλάβεια και με πραότητα. Είθε ο Θεός να μας δώσει σαν τα παιδιά του Ισραήλ με ανοιχτή καρδιά να απευθυνόμαστε στο Θεό προσευχόμενοι, ώστε να αλλάξει προς το καλύτερο τη ζωή μας και να φωτίσει την καρδιά μας, ώστε να είναι καθοδηγητής μας στη Βασιλεία των Ουρανών. Είθε αυτές τις ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδος να ζήσουμε τις τελευταίες ημέρες και στιγμές της επίγειας ζωής του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και με πνευματική χαρά να εορτάσουμε την εορτή της Λαμπρής Αναστάσεως του Χριστού. Αμήν».

Στη συνέχεια ευλογήθηκαν τα βάρια, στη ρωσική παράδοση κλάδοι ιτιάς, που έφεραν οι πολυάριθμοι πιστοί.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/55734/>